

Ballade vo dr Gschouei

Ei Morge seit sech Daniel:

"I mangleti e Frou,
i hätt es minger grosses Gnusch,
u gsünger wär es ou."

Är leit dr Sundigsmantu a
u blybt nümm lenger hocke,
wirft e Blick zrügg uf sys Huus
u macht sech de uf d'Socke.

lala lala lalala
lala lala lala

Doch pardong — Huus — das wär zviu gseit
für Danis Brätterhütte,
u — exgüse — ou Socke het
är lang scho nümm erlitte,
äs chutzeli ne zviu, är heig
gäng Löcher drinn u Sang,
und ou sy Sundigsmantu isch
schier meh e Sack-Umhang.

Doch settigs Züg scheniert ihn nid,
"vowäge", sinnt dä Tropf,
"bin ig ou schitter uusstaffiert —
my Wärt lig i mym Chopf,
i han es freins u gmögigs Gmüet
u tue gärn öppis brichte,
u wenn e Frou drna mi gseht,
wi chönnti die verzichte!"

Pardong — dä Chopf isch meh e Gring
u de no zimli bartig,
dr Haarwuchs dä isch dünn u bring,
u d Zäng si gäub u schartig.
"Henu," sinnt Dani, "wäge däm
bruuch i no lang nid z'gränne,
i springe trotz mym schrege Gring
vor Froue no nid dänne."

Jawäger, dänne springt är nid,
won är die Meitschi gschouet,
är lüpft der Huet, geit uf se zue,
— dass dä sech däwä trouet —
doch wär dervo springt, das sy si,
u Dani, däm geit's lätz,
trotz de tröien Augen und
den ygschstudierte Sätz.

Vo Dorf zu Dorf, vo Stadt zu Stadt
geit är vo Huus zu Huus
u niene stürmt u bättlet är,
doch glych lacht men en uus.
Da merkt är, dass är zimli vürig isch
u süfzget schwär
u seit: "I num die ergschi Häx,
wo itze chäm derhär."

Won är das seit, chunnt ungereis
es Wybli uf ne zue,
mit waggelige Schritten i
verfätzten aute Schue,
mit schreegem Chopf und überhoupt
— Dani gloubt an es Wunder —
äs het e glyche tröie Blick
trotz aune Schränz u Plunder.

„Är tänkt, la gseh, das wär sen itz,
dasch gwüss itz non e toui,
die pus zu mir wi Wurscht zu Schnitz,
u ds glyche tänkt o ds Froui,
wo ou scho lang e Ma het gsuecht,
u Gottseidank im Schwick
i Danin grad dr rächt het gseh
mit sym erfahrne Blick.

Si hei sech gno u hei sech gha,
prezys wi andri o,
hei gchäret u hei gchüderlet
u Chinder übercho.
U chöit dir Ching mit schreegem Haus
u tröien Ouge gseh,
so wüsst der itz, was früecher einisch
für ne Gschicht isch gscheh,
so wüsst der, was da früecher einisch
für ne Gschicht isch gscheh.